

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.9.2012 r.
COM(2012) 511 final

2012/0242 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu
do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Obecnie stabilność sektora bankowego jest w wielu przypadkach wciąż ściśle związana z sytuacją w państwie członkowskim, w którym banki mają siedzibę. Wątpliwości dotyczące stabilności długu publicznego, perspektyw wzrostu gospodarczego i prawidłowego funkcjonowania instytucji kredytowych prowadzą do powstawania wzajemnie się nasilających negatywnych tendencji rynkowych. Może to prowadzić do zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania niektórych instytucji kredytowych, jak również dla stabilności systemu finansowego oraz prowadzić do powstania znacznych obciążeń dla i tak już osłabionych finansów publicznych danych państw członkowskich.

Sytuacja ta jest szczególnie niebezpieczna dla strefy euro, w której wspólna waluta zwiększa prawdopodobieństwo, że rozwój sytuacji w jednym państwie członkowskim doprowadzi do zagrożeń dla rozwoju gospodarczego i stabilności całej strefy euro. Ponadto istniejące obecnie ryzyko dezintegracji rynków finansowych wzdłuż granic państwowych znacznie pogarsza sytuację na jednolitym rynku usług finansowych i sprawia, że nie może on przyczyniać się do ożywienia gospodarczego.

Ustanowienie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), oraz Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNS) przyczyniło się już do poprawy współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru oraz do opracowania jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w UE. Jednakże nadzór nad bankami w znacznym zakresie nadal należy do kompetencji krajowych, a zatem nie nadąża za zintegrowanymi rynkami bankowymi. Od wybuchu kryzysu bankowego błędy w zakresie nadzoru znacznie podważyły zaufanie do sektora bankowego UE oraz przyczyniły się do zwiększenia napięć na rynkach państwowych instrumentów dłużnych w strefie euro.

W maju 2012 r. Komisja wezwała zatem, w ramach długoterminowej wizji integracji gospodarczej i budżetowej, do utworzenia unii bankowej, tak by przywrócić zaufanie do banków i euro. Jednym z kluczowych elementów unii bankowej powinien być jednolity mechanizm nadzorczy (SSM) umożliwiający bezpośredni dozór nad bankami tak by w rygorystyczny i bezstronny sposób wdrażać normy ostrożnościowe oraz przeprowadzać skuteczny dozór nad transgranicznymi rynkami bankowymi. Zapewnienie w całej strefie euro zgodności nadzoru nad bankami ze wspólnymi wysokimi standardami przyczyni się do zbudowania koniecznego zaufania między państwami członkowskimi, co stanowi warunek wstępny do wprowadzenia wspólnych zabezpieczeń.

Podczas szczytu państw strefy euro dnia 29 czerwca 2012 r. szefowie państw i rządów wezwali Komisję do pilnego „przedstawienia wniosku w sprawie ustanowienia jednolitego mechanizmu nadzorczego. Kiedy taki skuteczny mechanizm będzie gotowy w odniesieniu do banków w strefie euro, z mechanizmu ESM można by – po zapadnięciu formalnej decyzji – bezpośrednio dokapitalizowywać banki”. W konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 28-29 czerwca 2012 r., stwierdzono, że w oświadczeniu państw strefy euro oraz we wnioskach przedstawionych następnie przez Komisję należy uwzględnić rozwój „konkretnego harmonogramu działań prowadzących do faktycznej unii gospodarczej i walutowej”.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Komisja uwzględniła analizę przeprowadzoną w kontekście przyjęcia „pakietu nadzorczego”, na mocy którego utworzono Europejskie Urzędy Nadzoru, w ramach której dokonano oceny operacyjnych, zarządczych, finansowych i prawnych aspektów dotyczących utworzenia jednolitego mechanizmu nadzorczego. Przygotowanie formalnej oceny skutków nie było możliwe w terminie określonym podczas szczytu państw strefy euro dnia 29 czerwca.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Niniejszy wniosek opiera się na art. 127 ust. 6 TFUE, w którym przewidziano podstawę prawną dla powierzania EBC szczególnych zadań w odniesieniu do polityki dotyczącej nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i innymi instytucjami z wyjątkiem zakładów ubezpieczeń.

We wniosku przewidziano powierzenie EBC niektórych kluczowych zadań nadzorczych koniecznych do nadzoru nad instytucjami kredytowymi, natomiast wszystkie zadania, których nie wymieniono wyraźnie w rozporządzeniu, pozostaną w kompetencji krajowych organów nadzoru. We wniosku powierza się również EBC zadanie sprawowania nadzoru nad konglomeratami finansowymi. Jednakże w celu zapewnienia zgodności z art. 127 ust. 6 TFUE EBC będzie odpowiadał tylko za wykonywanie swoich zadań w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad konglomeratami finansowymi w skali całej grupy, podczas gdy nadzór ostrożnościowy nad poszczególnymi zakładami ubezpieczeń będzie sprawowany przez właściwe organy krajowe.

Cele proponowanego działania nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a zatem mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie UE. Niedawne wydarzenia wyraźnie świadczą o tym, że jedynie nadzór na poziomie europejskim może zapewnić właściwy dozór nad zintegrowanym sektorem bankowy oraz wysoki poziom stabilności finansowej w UE, a zwłaszcza w strefie euro. Przepisy zawarte w niniejszym wniosku nie wykraczają poza to, co jest konieczne celem realizacji tych celów. EBC powierzono zadania nadzorcze, które muszą być wykonywane na poziomie UE, jeśli mają zapewnić jednolite i skuteczne stosowanie norm ostrożnościowych, kontrolę ryzyka i zapobieganie kryzysom. Organy krajowe będą nadal realizować niektóre zadania, które mogą być lepiej realizowane na poziomie krajowym.

Zgodnie z art. 127 ust. 6 TFUE Rada podejmuje działania za pośrednictwem rozporządzeń. Rozporządzenie jest zatem jedynym instrumentem prawnym, który umożliwia powierzenie EBC zadań nadzorczych.

4. SZCZEGÓŁOWE ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

4.1. Powierzenie EBC szczególnych zadań nadzorczych

4.1.1. Struktura

EBC będzie odpowiedzialny za szczególne zadania dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi z siedzibą w państwach członkowskich, których walutą jest euro (w uczestniczących państwach członkowskich), celem wspierania bezpieczeństwa i dobrej

kondycji instytucji kredytowych oraz stabilności systemu finansowego. EBC będzie wykonywał swoje zadania w ramach ESNF i będzie blisko współpracował z krajowymi organami nadzoru i EUNB.

4.1.2. Zakres działań nadzorczych

Po zakończeniu okresu przejściowego EBC będzie odpowiedzialny za wykonywanie kluczowych zadań nadzorczych w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, niezależnie od ich modelu biznesowego i wielkości. EBC będzie „przyjmującym” organem nadzoru dla instytucji kredytowych mających siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich, które ustanowiły oddział w uczestniczącym państwie członkowskim lub świadczą na jego terytorium usługi transgraniczne.

4.1.3. Współpraca z Europejskimi Urzędami Nadzoru

EBC będzie wykonywał swoje zadania w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego i będzie blisko współpracował z trzema Europejskimi Urzędami Nadzoru. EUNB zachowa swoje uprawnienia i zadania, tak by dalej opracowywać jednolity zbiór przepisów i zapewniać konwergencję i spójność praktyk nadzorczych. EBC nie przejmie żadnych zadań EUNB i wykonywanie jego uprawnień regulacyjnych zgodnie z art. 132 TFUE będzie ograniczone do dziedzin, które są konieczne do właściwego wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia.

Skład Rady Organów Nadzoru EUNB pozostanie bez zmian, a przedstawiciele właściwych organów krajowych będą nadal kształtować proces decyzyjny w EUNB. Jednakże w celu odzwierciedlenia obowiązków nadzorczych EBC przedstawiciele właściwych organów uczestniczących państw członkowskich będą koordynować i formułować wspólne stanowisko w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres kompetencji EBC.

4.2. Zadania powierzone EBC

4.2.1. Zadania powierzone EBC

EBC będzie posiadał wyłączną kompetencję w zakresie wykonywania kluczowych zadań nadzorczych, które są niezbędne do wykrycia zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania banków i zobowiązania tych banków do podejmowania koniecznych działań. EBC będzie, między innymi, organem odpowiedzialnym za wydawanie instytucjom kredytowym licencji i zezwoleń, ocenę znacznych pakietów akcji, zapewnianie zgodności z minimalnymi wymogami kapitałowymi, zapewnianie adekwatności kapitału wewnętrznego w stosunku do profilu ryzyka instytucji kredytowych (środki w ramach tzw. drugiego filaru), sprawowanie nadzoru na zasadzie skonsolidowanej oraz wykonywanie zadań nadzorczych w stosunku do konglomeratów finansowych. Ponadto EBC będzie również zapewniał zgodność z przepisami w sprawie dźwigni finansowej i płynności, ustalał bufor kapitałowe oraz wdrażał, we współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, środki wczesnej interwencji, w przypadku gdy bank nie spełnia lub prawdopodobnie wkrótce nie będzie spełniał regulacyjnych wymogów kapitałowych. EBC będzie także koordynował i formułował wspólne stanowisko przedstawicieli właściwych organów uczestniczących państw członkowskich w ramach Rady Organów Nadzoru oraz Zarządu EUNB w odniesieniu do kwestii związanych z wymienionymi wyżej zadaniami.

4.2.2. *Rola krajowych organów nadzoru*

Krajowe organy nadzoru będą nadal odgrywać istotną rolę w tworzeniu jednolitego mechanizmu nadzorczego.

Po pierwsze, wszystkie zadania niepowierzone EBC pozostaną w kompetencji organów krajowych. Przykładowo krajowe organy nadzoru będą nadal odpowiedzialne za ochronę konsumentów i zwalczanie prania pieniędzy, a także za nadzór nad instytucjami kredytowymi z państw trzecich, które ustanowiły oddział lub świadczą usługi transgraniczne na terytorium danego państwa członkowskiego.

Po drugie, nawet w odniesieniu do zadań powierzonych EBC większość bieżących weryfikacji i innych działań nadzorczych koniecznych do przygotowania i wdrożenia aktów EBC mogłaby być wykonywana przez krajowe organy nadzoru działające jako integralna część jednolitego mechanizmu nadzorczego. Jednolity mechanizm nadzorczy obejmujący wszystkie banki w uczestniczących państwach członkowskich może funkcjonować tylko w oparciu o model, który przewidywałby silną pozycję dla specjalistycznej wiedzy nadzorczej na poziomie krajowym. W niniejszym wniosku uznano, że w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego w wielu przypadkach krajowe organy nadzoru mają najlepsze możliwości wykonywania takich zadań, ze względu na ich znajomość krajowych, regionalnych i lokalnych rynków bankowych, ich znaczne zasoby oraz z uwagi na uwarunkowania lokalne i językowe, a zatem we wniosku przewidziano, że EBC może w znacznym zakresie polegać na organach krajowych. Działania przygotowawcze i wykonawcze, które mogłyby być wykonywane przez organy krajowe w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, obejmują przykładowo:

- W przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia dla nowego banku krajowy organ nadzoru mógłby być odpowiedzialny za ocenę zgodności z warunkami udzielenia zezwolenia określonymi w prawie krajowym oraz mógłby zaproponować decyzję EBC, który z kolei mógłby udzielić zezwolenia nowemu bankowi, jeżeli stwierdziłby, że spełnione zostały warunki określone w prawie UE. Podobna procedura obowiązywałaby w odniesieniu do cofania zezwoleń.
- Krajowe organy nadzoru mogłyby przeprowadzać bieżącą ocenę sytuacji banków oraz weryfikacje na miejscu, wdrażając ogólne wytyczne lub rozporządzenia wydawane przez EBC. W tym celu krajowe organy nadzoru mogłyby korzystać z istniejących uprawnień, przykładowo w odniesieniu do przeprowadzania kontroli na miejscu. Jeżeli w oparciu o bieżące oceny zostałyby stwierdzone, że bank znajduje się w poważnych trudnościach, krajowy organ nadzoru poinformowałby o tym EBC.
- W przypadku wniosku banku o wykorzystanie wewnętrznego modelu ryzyka krajowy organ nadzoru mógłby ocenić wniosek oraz jego zgodność z prawem UE i wytycznymi wydanymi przez EBC, a także mógłby zaproponować EBC odpowiedź co do ewentualnej walidacji modelu i jej warunków. Po przeprowadzeniu walidacji krajowy organ nadzoru mógłby sprawować nadzór nad stosowaniem modelu i monitorować jego bieżące stosowanie.
- Uprawnienia do nakładania sankcji zostałyby podzielone między EBC i organy na poziomie krajowym.

4.3. Uprawnienia EBC

4.3.1. *Uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe*

W celu wykonywania powierzonych mu zadań EBC będzie traktowany jak właściwy organ uczestniczących państw członkowskich i będzie posiadał uprawnienia nadzorcze, które te organy wciąż posiadają zgodnie z ustawodawstwem UE w dziedzinie bankowości. Obejmują one uprawnienia nadzorcze, takie jak udzielanie i cofanie zezwoleń instytucjom kredytowym oraz odwoływanie członków zarządów instytucji kredytowych. Dodatkowo do celów wykonywania powierzonych mu zadań nadzorczych EBC może nakładać sankcje finansowe i okresowe kary pieniężne. Podejście do sankcji określone w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku do podejścia do sankcji w innych dziedzinach, w których instytucje UE posiadają uprawnienia do nakładania sankcji, w tym, w niektórych przypadkach, na jednostki dominujące.

Aby EBC mógł wykonywać swoje zadania, będzie posiadał wszelkie konieczne uprawnienia dochodzeniowe. W szczególności EBC będzie mógł zwracać się o wszelkie konieczne informacje do nadzorowanych podmiotów i osób uczestniczących w działalności tych podmiotów, związanych z ich działalnością lub wykonujących funkcje operacyjne w ich imieniu. EBC będzie również upoważniony do przeprowadzania wszelkich niezbędnych dochodzeń, w tym kontroli na miejscu. Wykonywanie tych uprawnień dochodzeniowych podlegać będzie odpowiednim zabezpieczeniom.

4.3.2. *Szczegółowe przepisy dotyczące zezwoleń i kwestii podmiot lokalny/podmiot zagraniczny*

EBC, wydając zezwolenia instytucjom kredytowym, będzie brał pod uwagę dodatkowe warunki, które mogą być nałożone w ustawodawstwie krajowym. W szczególności EBC będzie wydawał zezwolenie po otrzymaniu wniosku ze strony właściwego organu krajowego, w przypadku gdy spełnione zostaną warunki określone w ustawodawstwie krajowym.

W przypadku gdy instytucje kredytowe korzystają ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w innych państwach członkowskich, przepisy unijne przewidują jasny podział kompetencji między państwem członkowskim pochodzenia a przyjmującym państwem członkowskim oraz specjalną procedurę powiadomienia. W odniesieniu do instytucji kredytowych korzystających ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w innym uczestniczącym państwie członkowskim EBC, w odniesieniu do zadań, które zostały mu powierzone, będzie odgrywał rolę organu nadzoru zarówno państwa członkowskiego pochodzenia, jak i przyjmującego państwa członkowskiego. W odniesieniu do kwestii objętych tymi zadaniami podział kompetencji między państwo członkowskie pochodzenia a przyjmujące państwo członkowskie oraz specjalna procedura powiadomienia nie są zatem potrzebne, a między uczestniczącymi państwami członkowskimi nie będą już obowiązywały odpowiednie przepisy.

Zgodnie z przepisami Unii organy nadzoru sprawujące nadzór nad grupami banków działającymi w skali transgranicznej uczestniczą w nadzorze skonsolidowanym w odniesieniu do grupy oraz koordynują swoje działania nadzorcze w ramach kolegiów organów nadzoru. W odniesieniu jednak do grup banków, których członkowie mają siedzibę tylko w uczestniczących państwach członkowskich, EBC przejmie wszystkie właściwe zadania nadzorcze. W odniesieniu do tych grup nie będą już obowiązywały przepisy dotyczące współpracy między organami nadzoru i przepisy dotyczące kolegiów organów nadzoru.

4.4. Stosunki z państwami członkowskimi, których walutą nie jest euro

Sytuację państw członkowskich, które nie przyjęły euro, uwzględniono we wniosku na trzy sposoby:

Po pierwsze, zgodnie z powiązaniem wnioskiem w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego zaproponowano dostosowanie ustaleń dotyczących głosowania w ramach EUNB tak, by nadal zapewniać równowagę i skuteczność struktur decyzyjnych EUNB oraz zachować w pełni integralność jednolitego rynku (zob. sekcja 4.1.3).

Po drugie, w odniesieniu do nadzoru nad bankami działającymi w skali transgranicznej zarówno w strefie euro, jak i poza nią, wniosek nie wpływa w żaden sposób na pozycję nieuczestniczących państw członkowskich w kolegiach organów nadzoru ustanowionych zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE. W odniesieniu do EBC, jako właściwego organu w przypadku uczestniczących państw członkowskich, będą w pełni obowiązywały przepisy dotyczące tych kolegiów oraz zobowiązanie do współpracy i wymiany informacji w ramach nadzoru skonsolidowanego i między organami nadzoru w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim. Przepisy te zapewnią skuteczne ramy współpracy między EBC i krajowymi organami nadzoru w państwach członkowskich, które nie przyjęły euro.

Po trzecie, państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, ale pragną uczestniczyć w unii bankowej, będą mogły, pod warunkiem spełnienia konkretnych warunków, nawiązać z EBC bliską współpracę w zakresie nadzoru. Warunki te obejmują w szczególności przestrzeganie i wdrażanie przez te państwa członkowskie odpowiednich aktów EBC. W odniesieniu do państwa członkowskiego, które zawrze umowę o podjęciu bliskiej współpracy, EBC będzie wykonywał powierzone mu niniejszym rozporządzeniem zadania nadzorcze w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w danym państwie członkowskim. Przedstawiciel danego państwa członkowskiego może uczestniczyć w działaniach rady nadzorczej utworzonej na mocy niniejszego rozporządzenia w celu planowania i wykonywania zadań EBC w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, z zastrzeżeniem warunków określonych w decyzji w sprawie ustanowienia bliskiej współpracy zgodnie ze statutem ESBC i EBC.

4.5. Zasady organizacyjne

4.5.1. Niezależność i odpowiedzialność

EBC będzie posiadał niezależność w zakresie wykonywania nadzoru nad bankami oraz będzie podlegał surowym przepisom w zakresie odpowiedzialności, tak by zapewnić wykorzystywanie jego uprawnień nadzorczych w najbardziej skuteczny i proporcjonalny sposób, w granicach określonych Traktatem, a także w przepisach dotyczących Europejskich Urzędów Nadzoru. Za wykonywanie swoich zadań EBC odpowiada przed Parlamentem Europejskim oraz Radą i Eurogrupą. EBC będzie podlegać wymogom w zakresie regularnego przedstawiania sprawozdań i odpowiadania na zapytania. Przewodniczący rady nadzorczej będzie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Eurogrupie roczne sprawozdanie dotyczące działalności nadzorczej EBC oraz w każdej chwili może zostać wezwany na wysłuchanie przez właściwą komisję Parlamentu Europejskiego. EBC będzie również zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na wszelkie zapytania Parlamentu Europejskiego i jego członków na temat jego działalności nadzorczej. Ponadto zgodnie z Traktatem

przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady Prezesów jako organ ponoszący ostateczną odpowiedzialność za działania EBC, a także inni członkowie Zarządu wyznaczani są przez Radę Europejską po przeprowadzeniu konsultacji z Parlamentem Europejskim. Ponieważ przewodniczący rady nadzorczej będzie wybierany spośród członków Zarządu, Parlament Europejski będzie również odgrywał ważną rolę w wyborze przewodniczącego. W odniesieniu do budżetu zgodnie z art. 314 ust. 1 TFUE budżet EBC nie stanowi części budżetu Unii. Niemniej jednak w celu zapewnienia odpowiedzialności w tym obszarze EBC będzie zobowiązany do stworzenia w ramach swojego ogólnego budżetu oddzielnej pozycji w budżecie na potrzeby działalności nadzorczej. Wydatki dotyczące zadań nadzorczych EBC będą finansowane z opłat nakładanych na nadzorowane instytucje.

4.5.2. Zarządzanie

Zadania dotyczące polityki pieniężnej będą rygorystycznie oddzielone od zadań nadzorczych celem ograniczenia potencjalnych konfliktów interesów między celami polityki pieniężnej i nadzoru ostrożnościowego. Aby wdrożyć konieczny podział między wykonywaniem obydwu zadań oraz zapewnić poświęcanie właściwej uwagi zadaniom nadzorczym, EBC dopilnuje, by wszystkie działania przygotowawcze i wykonawcze w ramach EBC były wykonywane przez organy i działy administracyjne oddzielone od tych odpowiedzialnych za politykę pieniężną. W tym celu ustanowiona zostanie rada nadzorcza, która przygotowywać będzie decyzje w kwestiach nadzorczych. Rada Prezesów będzie ponosiła ostateczną odpowiedzialność za podejmowanie decyzji, ale może zdecydować o delegowaniu niektórych zadań lub uprawnień decyzyjnych na radę nadzorczą. Radą nadzorczą, złożoną z czterech przedstawicieli EBC i po jednym przedstawicielu każdego krajowego banku centralnego lub innego właściwego organu krajowego, będą kierować również do niej należący przewodniczący i wiceprzewodniczący, którzy będą wybierani przez Radę Prezesów EBC.

4.5.3. Wymiana informacji

W odniesieniu do wykonywania swoich zadań nadzorczych EBC będzie podlegał wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej przewidzianym w ustawodawstwie UE w dziedzinie bankowości oraz będzie miał możliwość wymiany informacji z właściwymi organami krajowymi na warunkach określonych w tym ustawodawstwie.

4.6. Wejście w życie i przegląd

Ze względu na pilny charakter utworzenia skutecznego jednolitego mechanizmu nadzorczego rozporządzenie wejdzie w życie dnia 1 stycznia 2013 r. W celu zapewnienia sprawnego uruchomienia mechanizmu przewidziano podejście polegające na jego stopniowym wdrażaniu, zgodnie z którym począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. EBC może wykonywać swoje zadania nadzorcze w odniesieniu do wszystkich banków, a w szczególności w odniesieniu do banków, które otrzymały publiczną pomoc finansową lub które zwróciły się o taką pomoc, zaś od dnia 1 lipca 2013 r. nadzorowi EBC będą podlegały najważniejsze instytucje kredytowe o europejskim znaczeniu systemowym. EBC przejmie w całości swoje zadania w odniesieniu do wszystkich pozostałych banków najpóźniej w dniu 1 stycznia 2014 r.

Przewiduje się, że dyrektywa w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz rozporządzenie w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zaproponowane przez Komisję dnia 20 lipca

2011 r. (pakiet CRD IV)¹, wejdą w życie dnia 1 stycznia 2013 r., a zatem EBC będzie mógł wykonywać swoje zadania nadzorcze na podstawie tych aktów. Niemniej jednak jeżeli to nie nastąpi, szczegółowe przepisy przejściowe umożliwiają EBC wykonywanie jego zadań na podstawie dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE (CRD III).

Do dnia 1 stycznia 2016 r. Komisja opublikuje sprawozdanie dotyczące doświadczeń zgromadzonych w związku z działalnością jednolitego mechanizmu nadzorczego oraz stosowaniem procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

5. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii, ponieważ zgodnie z Traktatem budżet EBC nie stanowi części budżetu Unii.

¹ COM(2011) 452 oraz COM(2011) 453, oba z dnia 20 lipca 2011 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego³,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ubiegłych dekadach Unia poczyniła znaczne postępy w zakresie tworzenia wewnętrznego rynku usług bankowych. W konsekwencji w wielu państwach członkowskich grupy banków posiadające swoje siedziby główne w innych państwach członkowskich posiadają znaczący udział w rynku, a instytucje kredytowe zróżnicowały swoją działalność pod względem geograficznym, zwłaszcza w strefie euro.
- (2) Utrzymanie i pogłębienie wewnętrznego rynku usług bankowych ma podstawowe znaczenie dla ożywienia naprawy gospodarczej w Unii. Jednakże staje się to coraz trudniejsze. Bieżąca sytuacja świadczy o tym, że integracja rynku bankowego w Unii następuje coraz wolniej.
- (3) Jednocześnie organy nadzoru muszą zintensyfikować kontrolę, tak by uwzględnić wnioski płynące z kryzysu finansowego, który miał miejsce w ostatnich latach, oraz aby być w stanie nadzorować wysoce skomplikowane wzajemne powiązania rynków i instytucji.
- (4) Kompetencje dotyczące nadzoru nad poszczególnymi bankami w Unii pozostają głównie w gestii organów krajowych. Ogranicza to skuteczność nadzoru oraz zdolność organów nadzoru do osiągnięcia porozumienia w celu zapewnienia dobrej kondycji

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

sektora bankowego w całej Unii. W celu utrzymania i zwiększenia pozytywnych skutków integracji rynku na wzrost gospodarczy i dobrobyt, należy udoskonalić integrację obowiązków nadzorczych.

- (5) Stabilność instytucji kredytowych jest w wielu przypadkach wciąż ściśle związana z sytuacją w państwie członkowskim, w którym mają one siedzibę. Wątpliwości dotyczące stabilności długu publicznego, perspektyw wzrostu gospodarczego i prawidłowego funkcjonowania instytucji kredytowych prowadzą do powstawania wzajemnie się nasilających negatywnych tendencji rynkowych. Może to prowadzić do zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania niektórych instytucji kredytowych, jak również dla stabilności systemu finansowego oraz prowadzić do powstania znacznych obciążeń dla i tak już osłabionych finansów publicznych danych państw członkowskich. Problem ten jest szczególnie niebezpieczny dla strefy euro, w której wspólna waluta zwiększa prawdopodobieństwo, że niekorzystny rozwój sytuacji w jednym państwie członkowskim doprowadzi do zagrożeń dla rozwoju gospodarczego i stabilności całej strefy euro.
- (6) Ustanowienie w 2011 r. Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego)⁴ oraz Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego ustanowionego na mocy art. 2 wspomnianego rozporządzenia oraz rozporządzenia (EU) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (EUNUiPPE)⁵ i rozporządzenia (EU) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (EUNGiPW)⁶ przyczyniło się do znacznej poprawy współpracy pomiędzy organami nadzoru nad bankami w Unii. EUNB wnosi znaczny wkład w powstanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w Unii i miał podstawowe znaczenie dla przeprowadzenia w spójny sposób dokapitalizowania najważniejszych instytucji kredytowych w Unii uzgodnionego przez Radę Europejską w październiku 2011 r.
- (7) Parlament Europejski wielokrotnie wzywał do powołania europejskiego organu bezpośrednio odpowiedzialnego za niektóre zadania nadzorcze w odniesieniu do instytucji finansowych, począwszy od rezolucji z dnia 13 kwietnia 2000 r. na temat komunikatu Komisji dotyczącego wprowadzania ram dla rynków finansowych: plan działania⁷ oraz rezolucji z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie zasad nadzoru ostrożnościowego w Unii Europejskiej⁸.
- (8) Rada Europejska w swoich konkluzjach z dnia 29 czerwca 2012 r. wezwała przewodniczącego Rady Europejskiej do opracowania harmonogramu działań prowadzących do faktycznej unii gospodarczej i walutowej. W tym samym dniu szefowie państw i rządów strefy euro podkreślili, że po ustanowieniu skutecznego jednolitego mechanizmu nadzorczego z udziałem EBC dla banków w strefie euro, z europejskiego mechanizmu stabilności można by, w drodze zwykłej decyzji,

⁴ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

⁵ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 37.

⁶ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

⁷ Dz.U. C 40 z 7.2.2001, s. 453.

⁸ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, s. 394.

bezpośrednio dokapitalizowywać banki, co byłoby uzależnione od spełnienia odpowiednich warunków, w tym przestrzegania zasad pomocy państwa.

- (9) Należy zatem utworzyć europejską unię bankową, zbudowaną w oparciu o prawdziwie jednolity zbiór przepisów dotyczących usług finansowych na jednolitym rynku jako całości i obejmującą jednolity mechanizm nadzorczy oraz wspólne ramy gwarantowania depozytów oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wobec bliskich wzajemnych powiązań i interakcji między państwami członkowskimi, które przyjęły wspólną walutę, unia bankowa powinna obejmować przynajmniej wszystkie państwa członkowskie strefy euro. W celu utrzymania i pogłębienia rynku wewnętrznego oraz w zakresie, w jakim jest to możliwe z punktu widzenia instytucjonalnego, unia bankowa powinna być również otwarta na uczestnictwo innych państw członkowskich.
- (10) Jako pierwszy krok w kierunku unii bankowej jednolity mechanizm nadzorczy powinien zapewnić wdrażanie polityki Unii dotyczącej nadzoru ostrożnościowego instytucji kredytowych w spójny i skuteczny sposób, stosowanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w jednolity sposób w odniesieniu do instytucji kredytowych we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich oraz objęcie tych instytucji finansowych nadzorem najwyższej jakości wolnym od innych uwarunkowań niż względy ostrożnościowe. Jednolity mechanizm nadzorczy stanowi podstawę dla dalszego rozwoju w kierunku unii bankowej. Odzwierciedla to zasadę, zgodnie z którą wprowadzenie mechanizmów wspólnej interwencji w przypadku kryzysów powinno być poprzedzone wspólnymi kontrolami, aby ograniczyć prawdopodobieństwo konieczności zastosowania mechanizmów interwencyjnych.
- (11) Ponieważ EBC jest bankiem centralnym strefy euro i posiada wszechstronną wiedzę specjalistyczną w zakresie makroekonomii i stabilności finansowej, jest on właściwą instytucją do wykonywania zadań nadzorczych, ze szczególnym uwzględnieniem zabezpieczania stabilności systemu finansowego w Europie. W rzeczywistości w wielu państwach członkowskich banki centralne są już odpowiedzialne za nadzór nad bankami. Należy zatem powierzyć EBC szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem nad instytucjami kredytowymi w strefie euro.
- (12) EBC należy powierzyć te szczególne uprawnienia nadzorcze, które mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia spójnego i skutecznego wdrażania polityki Unii w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, podczas gdy pozostałe zadania pozostałyby w kompetencjach organów krajowych. Zadania EBC powinny obejmować środki służące zapewnieniu stabilności makroostrożnościowej.
- (13) Bezpieczeństwo i dobra kondycja dużych banków są niezbędne do zapewnienia stabilności systemu finansowego. Niedawne wydarzenia wskazują jednak, że także mniejsze banki mogą stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej. W związku z tym EBC powinien być w stanie wykonywać zadania nadzorcze w odniesieniu do wszystkich banków uczestniczących państw członkowskich.
- (14) Wymóg uzyskania zezwolenia przed podjęciem działalności instytucji kredytowych stanowi najważniejszą technikę ostrożnościową zapewniającą, że działalność taką prowadzą jedynie podmioty gospodarcze mające solidne podstawy ekonomiczne, strukturę organizacyjną umożliwiającą im zabezpieczanie się przed szczególnym

ryzykiem nieodłącznie związanym z przyjmowaniem depozytów i udzielaniem kredytów oraz dyrektorów o odpowiednich kwalifikacjach. EBC należy zatem powierzyć zadanie udzielania zezwoleń dla instytucji kredytowych i powinien być on również odpowiedzialny za cofanie tych zezwoleń.

- (15) Oprócz warunków określonych w aktach ustawodawczych Unii w odniesieniu do udzielania zezwoleń instytucjom kredytowym oraz przypadków cofnięcia takich zezwoleń, państwa członkowskie mogą obecnie ustalić dodatkowe warunki, od których zależą udzielenie zezwolenia i jego cofnięcie. EBC powinien zatem wykonywać swoje zadanie w zakresie udzielania zezwoleń instytucjom kredytowym i cofania tych zezwoleń w przypadku niezgodności z przepisami krajowymi na wniosek odpowiedniego właściwego organu krajowego, który ocenia zgodność z odpowiednimi warunkami określonymi w przepisach krajowych.
- (16) Ocena „odpowiedniości” każdego nowego właściciela przed nabyciem znacznego udziału w instytucji kredytowej stanowi nieodzowne narzędzie zapewniające trwałe utrzymanie wymogów dotyczących odpowiedniości i dobrej kondycji finansowej właścicieli instytucji kredytowych. EBC jako instytucja Unii ma odpowiednie możliwości, aby przeprowadzać taką ocenę, nie wprowadzając nieuzasadnionych ograniczeń rynku wewnętrznego. EBC należy powierzyć zadanie przeprowadzania oceny transakcji nabywania i zbywania znacznych pakietów akcji w instytucjach kredytowych.
- (17) Zgodność z przepisami Unii wymagającymi od instytucji kredytowych: utrzymywania określonych poziomów kapitału jako ochrony przed ryzykiem nieodłącznie związanym z działalnością instytucji kredytowych, ograniczania wielkości ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów, publicznego ujawniania informacji na temat sytuacji finansowej instytucji kredytowych, posiadania dostatecznej ilości aktywów płynnych, aby móc przetrwać okresy napięć na rynkach oraz ograniczenia dźwigni finansowej, stanowi warunek wstępny dobrej kondycji instytucji kredytowych pod względem zasad ostrożnościowych. EBC należy powierzyć zadanie zapewniania zgodności z tymi przepisami oraz ustalania zaostrzonych wymogów ostrożnościowych i stosowania dodatkowych środków w odniesieniu do instytucji kredytowych jedynie w przypadkach szczegółowo określonych w aktach Unii.
- (18) Dodatkowe bufory kapitałowe, w tym bufor zabezpieczający i bufor antycykliczny, które zapewniają gromadzenie przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne w okresach wzrostu gospodarczego wystarczającej bazy kapitałowej umożliwiającej absorpcję strat w okresach skrajnych warunków rynkowych, stanowią podstawowe narzędzia ostrożnościowe zapewniające zdolność do odpowiedniego pokrywania strat. EBC należy powierzyć zadanie nakładania wymogów dotyczących buforów kapitałowych oraz zapewnienia ich przestrzegania przez instytucje kredytowe.
- (19) Bezpieczeństwo i dobra kondycja instytucji kredytowej zależą także od alokacji kapitału wewnętrznego, który jest adekwatny w świetle ryzyk, na jakie może ona być narażona, oraz od istnienia odpowiednich wewnętrznych struktur organizacyjnych i mechanizmów ładu korporacyjnego. EBC należy w związku z tym powierzyć zadanie stosowania wymogów zapewniających posiadanie przez instytucje kredytowe solidnych zasad, procedur i mechanizmów zarządzania oraz skutecznych procesów oceny i utrzymywania adekwatności kapitału wewnętrznego. W przypadku niedociągnięć na EBC powinno również spoczywać zadanie nakładania odpowiednich

środków, w tym szczególnych wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, szczególnych wymogów dotyczących publikacji oraz szczególnych wymogów w zakresie płynności.

- (20) Zagrożenia dla bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowej mogą powstać zarówno na poziomie pojedynczej instytucji kredytowej, jak i na poziomie grupy bankowej lub konglomeratu finansowego. Szczegółowe uzgodnienia w zakresie nadzoru służące ograniczeniu tych zagrożeń mają duże znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych. Obok nadzoru nad poszczególnymi instytucjami kredytowymi zadania EBC powinny obejmować nadzór na poziomie skonsolidowanym, nadzór dodatkowy, nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi oraz nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej.
- (21) W celu utrzymania stabilności finansowej konieczne jest przeciwdziałanie pogorszeniu sytuacji finansowej i gospodarczej instytucji, zanim instytucja ta znajdzie się w sytuacji, w której organy nie będą miały innej alternatywy niż przeprowadzić jej restrukturyzację i uporządkowaną likwidację. EBC należy powierzyć zadanie przeprowadzania wczesnych działań interwencyjnych, zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii. Niezbędne jest jednak koordynowanie jego wczesnych działań interwencyjnych z odpowiednimi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Do czasu powierzenia uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi europejskiemu EBC powinien także odpowiednio koordynować swoje działania z zainteresowanymi organami krajowymi, aby zapewnić porozumienie w kwestii obowiązków tych stron w przypadku kryzysu, zwłaszcza w kontekście zarządzania w sytuacjach kryzysowych o charakterze transgranicznym i kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zostaną ustanowione w przyszłości do tych celów.
- (22) Zadania nadzorcze niepowierzone EBC powinny pozostać w kompetencji organów krajowych. Zadania te powinny obejmować w szczególności uprawnienia do: otrzymywania powiadomień od instytucji kredytowych dotyczących prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług; sprawowania nadzoru nad organami, które nie są objęte definicją instytucji kredytowej w rozumieniu prawa unijnego, ale są nadzorowane jako instytucje kredytowe zgodnie z prawem krajowym; sprawowania nadzoru nad instytucjami kredytowymi z państw trzecich, które zakładają oddziały lub świadczą usługi transgraniczne w Unii; nadzorowania usług płatniczych; bieżącej weryfikacji instytucji kredytowych; wykonywania funkcji właściwych organów dla instytucji kredytowych w odniesieniu do rynków instrumentów finansowych; oraz zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
- (23) EBC powinien wykonywać powierzone mu zadania w celu zapewnienia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych, stabilności systemu finansowego Unii oraz jednolitości i integralności rynku wewnętrznego, gwarantując przez to ochronę deponentów oraz poprawiając funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zgodnie z jednolitym zbiorem przepisów dotyczącym usług finansowych w Unii.
- (24) Powierzenie zadań nadzorczych EBC w odniesieniu do niektórych państw członkowskich powinno być zgodne z ramami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) ustanowionego w 2010 r. i jego podstawowymi celami, tj.

opracowaniem jednolitego zbioru przepisów i zapewnieniem większej spójności praktyk nadzorczych w całej Unii. Współpraca pomiędzy organami nadzoru bankowego oraz organami nadzoru ubezpieczeń i rynków papierów wartościowych ma istotne znaczenie dla rozwiązywania problemów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz dla zapewnienia prawidłowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, które prowadzą działalność także w sektorach ubezpieczeniowym i papierów wartościowych. EBC powinien zatem blisko współpracować z EUNB, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, w ramach ESNF.

- (25) Aby zapewnić spójność pomiędzy obowiązkami nadzorczymi powierzonymi EBC a procesem decyzyjnym w EUNB, EBC powinien koordynować wspólne stanowisko przedstawicieli organów krajowych uczestniczących państw członkowskich w kwestiach podlegających jego kompetencjom.
- (26) EBC powinien wykonywać swoje zadania zgodnie z wszystkimi przepisami prawa Unii, w tym wszystkimi przepisami prawa pierwotnego i wtórnego Unii, decyzjami Komisji w dziedzinie pomocy państwa, przepisami dotyczącymi konkurencji i kontroli połączeń, a także z jednolitym zbiorem przepisów obowiązującym w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich. EUNB powierzono zadanie opracowania projektów standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń zapewniających konwergencję praktyk nadzorczych oraz spójność wyników w zakresie nadzoru w Unii. EBC nie powinien zastąpić EUNB w wykonywaniu tych zadań i w związku z tym powinien wykonywać uprawnienia do przyjmowania rozporządzeń zgodnie z art. 132 TFUE tylko wówczas, gdy akty Unii przyjmowane przez Komisję Europejską na podstawie projektów przygotowanych przez EUNB lub wytyczne i zalecenia wydawane przez EUNB nie regulują pewnych aspektów, które są konieczne do prawidłowego wykonywania zadań EBC, lub nie regulują ich dostatecznie szczegółowo.
- (27) W celu zapewnienia stosowania przepisów i decyzji nadzorczych przez instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, w przypadku naruszeń należy nakładać skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje. Zgodnie z art. 132 ust. 3 TFUE i rozporządzeniem Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącym uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji⁹, EBC jest upoważniony do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez rozporządzenia i decyzje EBC. Ponadto, w celu umożliwienia EBC skutecznego wykonywania jego zadań dotyczących stosowania przepisów nadzorczych określonych w prawie Unii mającym bezpośrednio zastosowanie, należy upoważnić EBC do nakładania sankcji finansowych na instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w przypadku naruszeń tych przepisów. Organy krajowe powinny nadal mieć możliwość nakładania sankcji w przypadku niespełniania zobowiązań wynikających z prawa krajowego transponującego dyrektywy Unii. W przypadku gdy EBC uważa, że z punktu widzenia wykonywania jego zadań w odniesieniu do takiego naruszenia właściwe jest nałożenie sankcji, powinien w tym celu mieć możliwość skierowania sprawy do organów krajowych.

⁹ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

- (28) Krajowe organy nadzoru dysponują ważną i ugruntowaną wiedzą specjalistyczną w dziedzinie nadzoru nad instytucjami kredytowymi na swoim terytorium oraz ich gospodarczej, organizacyjnej i kulturowej specyfiki. Powołały one do tych celów duże zespoły wyspecjalizowanego i wysoko wykwalifikowanego personelu. Aby zapewnić wysoką jakość europejskiego nadzoru, krajowe organy nadzoru powinny wspierać EBC w przygotowywaniu i wdrażaniu wszelkich aktów dotyczących wykonywania zadań nadzorczych EBC. Powinno to obejmować w szczególności bieżącą ocenę sytuacji banków oraz odpowiednie weryfikacje na miejscu.
- (29) W odniesieniu do nadzoru nad bankami działającymi w skali transgranicznej zarówno w strefie euro, jak i poza nią, EBC powinien podjąć bliską współpracę z właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich. Jako właściwy organ EBC powinien podlegać odpowiednim zobowiązaniom do współpracy i wymiany informacji na mocy prawa Unii oraz powinien w pełni uczestniczyć w kolegiach organów nadzoru. Ponadto ponieważ wykonywanie zadań nadzorczych przez organ europejski przynosi wyraźne korzyści w zakresie stabilności finansowej i trwałej integracji rynku, państwa członkowskie, które nie przyjęły wspólnej waluty, powinny również mieć możliwość uczestniczenia w tym nowym mechanizmie. Niemniej jednak nieodzownym wstępnym warunkiem skutecznego wykonywania zadań nadzorczych jest pełne i natychmiastowe wdrażanie decyzji nadzorczych. Państwa członkowskie występujące z wnioskiem o uczestnictwo w nowym mechanizmie powinny zatem zobowiązać się, że ich właściwe organy krajowe będą przestrzegać odpowiednich aktów EBC i je wdrażać oraz będą podejmować wszelkie niezbędne środki w odniesieniu do instytucji kredytowych żądane przez EBC. EBC powinien mieć możliwość ustanawiania bliskiej współpracy z właściwymi organami państwa członkowskiego, które nie przyjęło wspólnej waluty. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, EBC powinien być zobowiązany do podjęcia współpracy. Warunki, zgodnie z którymi przedstawiciele właściwych organów państw członkowskich, które podjęły bliską współpracę, uczestniczą w działalności rady nadzorczej, powinny umożliwiać jak największe zaangażowanie tych przedstawicieli, z uwzględnieniem ograniczeń wynikających ze statutow ESBC i EBC, zwłaszcza w odniesieniu do integralności jej procesu decyzyjnego.
- (30) Aby móc wykonywać swoje zadania, EBC powinien mieć odpowiednie uprawnienia nadzorcze. Unijne przepisy dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi przewidują, że właściwym organom wyznaczonym przez państwa członkowskie zostaną nadane do tych celów pewne uprawnienia. W zakresie, w którym uprawnienia te wchodzą w zakres zadań nadzorczych powierzonych EBC, w przypadku uczestniczących państw członkowskich EBC powinien być uznawany za właściwy organ i powinien posiadać uprawnienia powierzone właściwym organom na mocy przepisów unijnych. Dotyczy to także uprawnień powierzonych na mocy tych aktów właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia oraz przyjmującego państwa członkowskiego oraz uprawnień powierzonych wyznaczonych organom.
- (31) W celu skutecznego wykonywania swoich zadań EBC powinien mieć możliwość wymagania wszelkich koniecznych informacji oraz przeprowadzania dochodzeń i kontroli na miejscu. Uprawnienia te powinny obowiązywać w stosunku do: nadzorowanych podmiotów; osób uczestniczących w działalności tych podmiotów oraz powiązanych z nimi osób trzecich; osób trzecich, którym te podmioty zleciły funkcje lub czynności operacyjne na zasadzie outsourcingu oraz osób w inny sposób blisko i w sposób znaczący związanych z działalnością tych podmiotów, w tym

pracowników nadzorowanego podmiotu, którzy nie biorą bezpośredniego udziału w jego działalności, ale którzy z racji funkcji pełnionej w podmiocie mogą posiadać istotne informacje na temat określonej kwestii, oraz przedsiębiorstw, które świadczyły usługi na rzecz tych podmiotów. EBC powinien mieć możliwość zwracania się o takie informacje za pomocą zwykłego wniosku, przy czym osoba będąca adresatem wniosku nie ma obowiązku udzielenia informacji, ale w przypadku gdy zrobi to dobrowolnie, przedstawione informacje nie powinny być błędne ani mylące oraz powinny zostać udostępnione niezwłocznie. EBC powinien mieć możliwość zwracania się o informacje w drodze decyzji.

- (32) W przypadku gdy instytucje kredytowe korzystają ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w innym państwie członkowskim lub kilka podmiotów w grupie ma siedziby w różnych państwach członkowskich, przepisy unijne przewidują szczegółowe procedury i podział kompetencji między danymi państwami członkowskimi. W zakresie, w jakim EBC przejmuje niektóre zadania nadzorcze w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich, wspomniane procedury i podział kompetencji nie powinny obowiązywać w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług w innym uczestniczącym państwie członkowskim.
- (33) W ramach tego procesu decyzyjnego w odniesieniu do EBC powinny obowiązywać przepisy unijne i ogólne zasady dotyczące należytych procedur i przejrzystości. Prawo adresatów decyzji EBC do wysłuchania powinno być w pełni przestrzegane.
- (34) Powierzenie mu zadań nadzorczych oznacza, że na EBC będzie spoczywać ważna odpowiedzialność za zapewnienie stabilności finansowej w Unii oraz za wykorzystywanie jego uprawnień nadzorczych w jak najbardziej skuteczny i proporcjonalny sposób. EBC powinien w związku z tym odpowiadać za wykonywanie tych zadań wobec Parlamentu Europejskiego i Rady Ministrów, względnie Eurogrupy, jako posiadających legitymację demokratyczną instytucji, które reprezentują obywateli europejskich i państwa członkowskie. Relacja ta powinna obejmować regularne przedstawianie sprawozdań i odpowiadanie na zapytania. W przypadku gdy działania na podstawie niniejszego rozporządzenia podejmują krajowe organy nadzoru, zastosowanie powinny mieć w dalszym ciągu zasady dotyczące odpowiedzialności określone w przepisach krajowych.
- (35) EBC odpowiada za wykonywanie funkcji związanych z polityką pieniężną w celu utrzymania stabilności cen, zgodnie z art. 127 ust. 1 TFUE. Celem prowadzonych zadań nadzorczych jest ochrona bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych oraz stabilności systemu finansowego. Aby zapobiec konfliktom interesów oraz zapewnić wykonywanie każdej funkcji zgodnie z jej odpowiednimi celami, EBC powinien zapewnić ich całkowicie odrębne wykonywanie.
- (36) W ramach EBC należy w szczególności powołać radę nadzorczą odpowiedzialną za przygotowywanie decyzji w sprawach nadzorczych i dysponującą szczegółową wiedzą specjalistyczną krajowych organów nadzoru. Radą powinni zatem kierować przewodniczący i wiceprzewodniczący wybrani przez Radę Prezesów EBC, a w jej skład powinni również wchodzić przedstawiciele EBC i organów krajowych. W celu umożliwienia odpowiedniej rotacji na tych stanowiskach i jednoczesnego zagwarantowania pełnej niezależności przewodniczącego i wiceprzewodniczącego, ich kadencja nie powinna przekraczać pięciu lat i nie powinna być odnawialna. Aby

zapewnić pełną koordynację z działalnością EUNB i polityką ostrożnościową Unii, EUNB i Komisja Europejska powinny mieć status obserwatora w radzie nadzorczej. Wykonywanie zadań nadzorczych powierzonych EBC wymaga przyjęcia znacznej liczby skomplikowanych pod względem technicznym aktów i decyzji, w tym decyzji w sprawie poszczególnych instytucji kredytowych. W celu skutecznego wykonywania tych zadań zgodnie z zasadą oddzielenia od zadań związanych z polityką pieniężną Rada Prezesów EBC może delegować na radę nadzorczą niektóre wyraźnie określone zadania nadzorcze i podejmowanie związanych z nimi decyzji, z zastrzeżeniem dozoru i odpowiedzialności po stronie Rady Prezesów, która może udzielać radzie nadzorczej instrukcji i wskazówek. Radę nadzorczą może wspierać komitet sterujący o mniej licznym składzie.

- (37) Rada nadzorcza i personel EBC wykonujący obowiązki nadzorcze powinni podlegać odpowiednim obowiązkom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej. Podobne wymogi powinny mieć zastosowanie do wymiany informacji z członkami personelu EBC, którzy nie uczestniczą w działalności nadzorczej. Nie powinno to powstrzymywać EBC od wymiany informacji w granicach i z zastrzeżeniem warunków określonych w odpowiednich aktach prawa Unii, w tym z Komisją Europejską do celów wykonywania jej zadań zgodnie z art. 107 i 108 TFUE oraz zgodnie z przepisami Unii w sprawie wzmocnionego nadzoru gospodarczego i budżetowego.
- (38) W celu skutecznego wykonywania swoich zadań nadzorczych EBC powinien wykonywać powierzone mu zadania nadzorcze w pełni niezależnie, w szczególności niezależnie od nieprawnych nacisków politycznych i ingerencji sektora, które mogłyby wpłynąć na jego niezależność operacyjną.
- (39) Aby móc skutecznie wykonywać swoje zadania nadzorcze, EBC powinien dysponować odpowiednimi zasobami. Zasoby te powinny zostać pozyskane w sposób zapewniający niezależność EBC od nieodpowiednich nacisków ze strony właściwych organów krajowych i uczestników rynku oraz rozdzielenie zadań w zakresie polityki pieniężnej i nadzoru. Koszty nadzoru powinny być ponoszone głównie przez podmioty podlegające temu nadzorowi. Wykonywanie zadań nadzorczych przez EBC powinno być zatem finansowane co najmniej częściowo z opłat pobieranych od instytucji kredytowych. W związku z przeniesieniem istotnych zadań nadzorczych z organów krajowych na EBC oczekuje się, że wszelkie opłaty nadzorcze należne na poziomie krajowym będą mogły zostać odpowiednio zmniejszone.
- (40) Posiadanie wysoko zmotywowanego, dobrze wytrenowanego i bezstronnego personelu jest nieodzowne dla skutecznego nadzoru. W celu stworzenia w pełni zintegrowanego mechanizmu nadzorczego, należy przewidzieć odpowiednie wymiany i oddelegowywanie personelu pomiędzy właściwymi organami krajowymi oraz pomiędzy tymi organami a EBC. Kiedy jest to konieczne, aby zapobiec konfliktom interesów, zwłaszcza w kwestiach nadzoru nad dużymi bankami, EBC powinien mieć prawo żądania włączenia do krajowych zespołów nadzorczych także członków personelu właściwych organów z innych uczestniczących państw członkowskich.
- (41) Z uwagi na globalizację usług bankowych i rosnące znaczenie standardów międzynarodowych EBC powinien wykonywać swoje zadania z poszanowaniem standardów międzynarodowych oraz prowadzić dialog i bliską współpracę z organami nadzoru spoza Unii, nie dublując przy tym międzynarodowej roli EUNB. Powinien on

mieć możliwość nawiązywania kontaktów i zawierania porozumień administracyjnych z organami nadzoru i administracji państw trzecich oraz z organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem koordynacji z EUNB i przy pełnym poszanowaniu aktualnych ról i odpowiednich kompetencji państw członkowskich oraz instytucji Unii.

- (42) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹⁰ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych¹¹ mają pełne zastosowanie do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia.
- (43) W odniesieniu do EBC ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)¹². EBC przystąpił również do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych.
- (44) Aby zapewnić podleganie przez instytucje kredytowe nadzorowi o najwyższej jakości, wolnemu od innych uwarunkowań niż względy ostrożnościowe, oraz terminowe i skuteczne rozwiązanie problemu negatywnych wzajemnie się nasilających skutków zdarzeń na rynku dla banków i państw członkowskich, EBC powinien jak najszybciej zacząć wykonywać określone zadania nadzorcze. Przeniesienie zadań nadzorczych z krajowych organów nadzoru na EBC wymaga jednak pewnych przygotowań. W związku z tym należy przewidzieć odpowiedni okres stopniowego wdrażania. Liczba banków podlegających nadzorowi EBC powinna rosnąć stopniowo, uwzględniając wagę nadzoru nad tymi bankami dla zapewnienia stabilności finansowej. W ramach pierwszego kroku EBC powinien mieć możliwość wykonywania swoich zadań nadzorczych w odniesieniu do wszystkich banków, a w szczególności tych banków, które otrzymały publiczną pomoc finansową lub które zwróciły się o taką pomoc. W ramach drugiego kroku nadzorem należy objąć banki mające europejskie znaczenie systemowe odzwierciedlone w wartości ich łącznych ekspozycji oraz w skali ich działalności transgranicznej. Wartość łącznych ekspozycji powinna zostać obliczona w świetle metod określonych w porozumieniu Bazylea III Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego w sprawie obliczania wskaźnika dźwigni oraz definicji kapitału podstawowego Tier I. Proces stopniowego wdrażania powinien zakończyć się najpóźniej w ciągu jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (45) Obecne ramy dotyczące wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i dodatkowego nadzoru nad konglomeratami finansowymi określone w dyrektywach przewidują znaczną liczbę wariantów i możliwości wyboru stosowanych przez państwa członkowskie przy wyznaczaniu uprawnień właściwych organów. Do czasu przyjęcia nowych aktów legislacyjnych Unii określających uprawnienia, które

¹⁰ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

¹¹ Dz.U. L 8 z 12.01.2001, s. 1.

¹² Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

właściwe organy będą posiadały bezpośrednio i bez względu na warianty i możliwości wyboru stosowane przez państwa członkowskie EBC nie może podejmować żadnych decyzji bezpośrednio obowiązujących instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej. W tym okresie przejściowym EBC powinien zatem wykonywać swoje zadania wyłącznie przez kierowanie do właściwych organów krajowych instrukcji dotyczących podjęcia działań.

- (46) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza w zakresie prawa do ochrony danych osobowych, swobody prowadzenia przedsiębiorstwa, prawa do skutecznego środka odwoławczego i rzetelnego procesu oraz musi być wdrażane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (47) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli ustanowienie skutecznych i sprawnych ram nadzorczych dla wykonywania przez instytucję Unii szczególnych zadań nadzoru nad instytucjami kredytowymi oraz zapewnienie spójnego stosowania jednolitego zbioru przepisów w odniesieniu do instytucji kredytowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający na poziomie państw członkowskich, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, ze względu na ogólnoeuropejską strukturę rynku bankowego i wpływ, jaki wywierają na pozostałe państwa członkowskie upadłości banków, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w wymienionym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie powierza EBC szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi celem wspierania bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych oraz stabilności systemu finansowego, z należyтым uwzględnieniem jedności i integralności rynku wewnętrznego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „uczestniczące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego walutą jest euro;
- (2) „właściwy organ krajowy” oznacza właściwy organ krajowy wyznaczony przez uczestniczące państwo członkowskie zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przeredagowana)¹³ i dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przeredagowana)¹⁴;
- (3) „instytucje kredytowe” oznaczają instytucje kredytowe zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 1) dyrektywy 2006/48/WE;
- (4) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 19) dyrektywy 2006/48/WE;
- (5) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 15) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego¹⁵;
- (6) „konglomerat finansowy” oznacza konglomerat finansowy zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 14) dyrektywy 2002/87/WE.

Rozdział II

Współpraca i zadania

Artykuł 3

Współpraca

EBC blisko współpracuje z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego, które wchodzą w skład Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego ustanowionego na mocy art. 2 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

¹³ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 277.

¹⁵ Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1–27.

Artykuł 4

Zadania powierzone EBC

1. Zgodnie z właściwymi przepisami ustawodawstwa Unii EBC posiada wyłączną kompetencję w zakresie realizacji, do celów nadzoru ostrożnościowego, następujących zadań w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich:
 - a) wydawanie i cofanie zezwoleń dla instytucji kredytowych;
 - b) ocena transakcji nabycia lub zbycia pakietów akcji w instytucjach kredytowych;
 - c) zapewnianie zgodności ze wszystkimi aktami Unii nakładającymi wymogi ostrożnościowe na instytucje kredytowe w dziedzinie wymogów w zakresie funduszy własnych, limitów znacznych ekspozycji, płynności, dźwigni finansowej, sprawozdawczości i podawania do wiadomości publicznej informacji dotyczących tych kwestii;
 - d) jedynie w przypadkach szczegółowo określonych w aktach Unii – ustalanie wyższych wymogów ostrożnościowych i stosowanie dodatkowych środków w odniesieniu do instytucji kredytowych;
 - e) nakładanie wymogów dotyczących buforów kapitałowych, które instytucje kredytowe muszą utrzymywać, w uzupełnieniu wymogów dotyczących funduszy własnych, o których mowa w lit. c), w tym ustalanie wartości bufora antycyklicznego, i nakładanie wszelkich innych środków dotyczących ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego w przypadkach szczegółowo określonych w aktach Unii;
 - f) nakładanie na instytucje kredytowe wymogów posiadania solidnych zasad, procedur i mechanizmów zarządzania oraz skutecznych wewnętrznych procesów oceny adekwatności kapitału;
 - g) określanie, czy zasady, strategie, procedury i mechanizmy wdrożone przez instytucje kredytowe, a także fundusze własne utrzymywane przez te instytucje, zapewniają prawidłowe zarządzanie ryzykiem i jego pokrycie, a także – na podstawie tego przeglądu nadzorczego – nakładanie na instytucje kredytowe szczególnych wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, szczególnych wymogów dotyczących publikacji, szczególnych wymogów w zakresie płynności oraz innych środków w przypadkach szczegółowo określonych w aktach Unii;
 - h) przeprowadzanie nadzorczych testów warunków skrajnych w odniesieniu do instytucji kredytowych w celu wspierania przeglądu nadzorczego;
 - i) sprawowanie nadzoru skonsolidowanego nad jednostkami dominującymi instytucji kredytowych mającymi siedzibę w jednym z uczestniczących państw członkowskich, w tym nad finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, a także uczestniczenie w nadzorze skonsolidowanym, w tym w kolegiach organów nadzoru, w odniesieniu do jednostek

dominujących niemających siedziby w jednym z uczestniczących państw członkowskich;

- j) uczestniczenie w nadzorze dodatkowym nad konglomeratem finansowym w odniesieniu do instytucji kredytowych, które wchodzą w jego skład, oraz pełnienie funkcji koordynatora w przypadku wyznaczenia EBC jako koordynatora do spraw konglomeratu finansowego zgodnie z kryteriami określonymi w odpowiednich przepisach prawa Unii;
 - k) realizacja zadań nadzorczych w zakresie wczesnej interwencji w przypadku, gdy instytucja kredytowa nie spełnia lub prawdopodobnie nie będzie spełniać obowiązujących wymogów ostrożnościowych, w tym planów naprawczych i wewnątrzgrupowych porozumień w sprawie wsparcia finansowego, we współpracy z właściwymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - l) koordynowanie i wyrażanie wspólnego stanowiska przedstawicieli właściwych organów uczestniczących państw członkowskich podczas uczestniczenia w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru i zarządu Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w odniesieniu do kwestii związanych z zadaniami powierzonymi EBC na mocy niniejszego rozporządzenia.
- 2. W przypadku instytucji kredytowych mających siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, które ustanowiły oddział w uczestniczącym państwie członkowskim lub świadczą na jego terytorium usługi transgraniczne, EBC wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1 i które należą do kompetencji właściwych organów krajowych uczestniczącego państwa członkowskiego.
 - 3. Bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów prawa Unii, a w szczególności aktów ustawodawczych i aktów o charakterze nieustawodawczym, i zgodnie z tymi przepisami, EBC może przyjmować rozporządzenia i zalecenia oraz podejmować decyzje w celu wdrożenia lub stosowania prawa Unii, w zakresie koniecznym do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.
 - 4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji i powiązanych uprawnień właściwych organów uczestniczących państw członkowskich w zakresie realizacji zadań nadzorczych, których nie wymieniono w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 5

Organy krajowe

- 1. EBC wykonuje swoje zadania w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, w którego skład wchodzi EBC i właściwe organy krajowe.
- 2. Na wniosek EBC właściwe organy krajowe udzielają mu pomocy w zakresie przygotowywania i wdrażania wszelkich aktów dotyczących zadań, o których mowa w art. 4.

3. EBC organizuje metody wykonywania w praktyce przepisów ust. 2 przez krajowe organy nadzoru w ramach wykonywania swoich zadań. EBC określa wyraźnie ramy i warunki, zgodnie z którymi właściwe organy krajowe wykonują te działania.
4. Właściwe organy krajowe stosują się do instrukcji udzielanych przez EBC.

Artykuł 6

Bliska współpraca z właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich

1. W granicach określonych w niniejszym artykule EBC realizuje zadania w obszarach określonych w art. 4 ust. 1 i 2 w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, jeżeli między EBC a właściwym organem krajowym tego państwa członkowskiego została ustanowiona bliska współpraca zgodnie z niniejszym artykułem.

W tym celu EBC może skierować wytyczne lub wnioski do właściwego organu krajowego nieuczestniczącego państwa członkowskiego.

2. Bliska współpraca między EBC a właściwym organem krajowym nieuczestniczącego państwa członkowskiego zostaje ustanowiona na mocy decyzji przyjętej przez EBC, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) dane państwo członkowskie zawiadamia inne państwa członkowskie, Komisję, EBC i EUNB o swoim wniosku dotyczącym podjęcia bliskiej współpracy z EBC w zakresie wykonywania zadań, o których mowa w art. 4, w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych mających siedzibę w danym państwie członkowskim;
 - b) w zawiadomieniu tym dane państwo członkowskie zobowiązuje się do:
 - zagwarantowania, że jego właściwy organ krajowy będzie stosować się do wszelkich wytycznych lub wniosków EBC;
 - przekazywania wszystkich informacji na temat instytucji kredytowych mających siedzibę w danym państwie członkowskim, które mogą być wymagane przez EBC w celu przeprowadzenia wszechstronnej oceny tych instytucji kredytowych;
 - c) dane państwo członkowskie przyjęło przepisy prawa krajowego celem zapewnienia obowiązku przyjmowania przez właściwy organ krajowy tego państwa wszelkich środków wymaganych przez EBC w odniesieniu do instytucji kredytowych, zgodnie z ust. 5.
3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, określa się – zgodnie ze statutem ESBC i EBC – warunki uczestniczenia w działaniach rady nadzorczej przez przedstawicieli właściwych organów państw członkowskich, które ustanowiły bliską współpracę zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Decyzję tę stosuje się od 14. dnia po jej opublikowaniu.
5. W przypadku gdy EBC uważa, że właściwy organ danego państwa członkowskiego powinien przyjąć środek dotyczący zadań, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wystosowuje wniosek do tego organu, określając właściwy termin. Termin ten wynosi nie mniej niż 48 godzin, chyba że wcześniejsze przyjęcie środka jest konieczne celem zapobieżenia nieodwracalnej szkodzi. Właściwy organ danego państwa członkowskiego podejmuje wszystkie konieczne środki zgodnie ze zobowiązaniem, o którym mowa w ust. 2 lit. c).
5. W przypadku gdy dane państwo członkowskie przestanie spełniać warunki określone w ust. 2 lit. a)–c) lub jego właściwy organ nie działa zgodnie ze zobowiązaniem, o którym mowa w ust. 2 lit. c), EBC może podjąć decyzję o zakończeniu bliskiej współpracy z tym państwem członkowskim.

O podjęciu takiej decyzji powiadamia się dane państwo członkowskie oraz zostaje ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W decyzji wskazuje się datę, od której ona obowiązuje, uwzględniając w należyтым stopniu względy skuteczności nadzoru oraz uzasadniony interes instytucji kredytowych.

Artykuł 7

Współpraca międzynarodowa

Bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji państw członkowskich i innych instytucji Unii, w odniesieniu do zadań powierzonych EBC na mocy niniejszego rozporządzenia EBC może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi oraz z administracjami państw trzecich, pod warunkiem odpowiedniej koordynacji z EUNB. Porozumienia te nie tworzą zobowiązań prawnych dla Unii i jej państw członkowskich.

Rozdział III

Uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe

Artykuł 8

Uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe

- 1 Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy art. 4 ust. 1 i 2 EBC jest uznawany za właściwy organ w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z odpowiednimi aktami prawa Unii i posiada uprawnienia oraz obowiązki przysługujące właściwym organom na mocy tych aktów.

Do celów wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2, EBC jest uznawany za wyznaczony organ zgodnie z odpowiednimi aktami prawa Unii i posiada prawa oraz obowiązki przysługujące wyznaczonym organom na mocy tych aktów.

- 2 Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy art. 4 ust. 1 i 2 EBC posiada uprawnienia dochodzeniowe określone w sekcji 1.

SEKCJA 1

UPRAWNIENIA DOCHODZENIOWE

Artykuł 9

Wezwania do udzielenia informacji

1. EBC może – za pomocą zwykłego wniosku lub w drodze decyzji – wezwać następujące osoby prawne lub fizyczne do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym informacji, które powinny być przekazywane w regularnych odstępach czasu i w określonych formatach do celów nadzorczych lub związanych z nimi celów statystycznych:
 - a) instytucje kredytowe;
 - b) finansowe spółki holdingowe;
 - c) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej;
 - d) spółki holdingowe prowadzące działalność mieszaną;
 - e) osoby uczestniczące w działalności podmiotów, o których mowa w lit. a)–d), oraz powiązane osoby trzecie;
 - f) osoby trzecie, którym podmioty określone w lit. a)–d) zleciły funkcje operacyjne lub działalność operacyjną na zasadzie outsourcingu;
 - g) osoby w inny sposób blisko i w sposób znaczący związane z działalnością podmiotów, o których mowa w lit. a)–d);
 - h) właściwe organy krajowe.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, udzielają wymaganych informacji.

Artykuł 10

Dochodzenia o charakterze ogólnym

1. Aby wykonywać zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC może przeprowadzać wszelkie niezbędne dochodzenia wobec osób, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a)–g). W tym celu EBC ma prawo:
 - a) wymagać przedłożenia dokumentów;
 - b) badać księgi i zapisy osób, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a)–g), oraz uzyskiwać kopie lub wyciągi z tych ksiąg i zapisów;
 - c) uzyskiwać wyjaśnienia w formie pisemnej lub ustnej od osób, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a)–g), lub od ich przedstawicieli lub członków personelu;
 - d) przesłuchiwać wszelkie inne osoby fizyczne lub prawne, które zgadzają się na przesłuchanie, do celów zbierania informacji związanych z przedmiotem dochodzenia.
2. Osoby, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a)–g), poddają się dochodzeniom wszczynanym na podstawie decyzji EBC.

Jeżeli dana osoba utrudnia prowadzenie dochodzenia, uczestniczące państwo członkowskie, w którym znajdują się przedmiotowe lokale, udziela niezbędnej pomocy, w tym zapewnia EBC dostęp do lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a)–g), aby umożliwić wykonanie powyższych praw.

Artykuł 11

Kontrole na miejscu

1. Aby wykonywać zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w lokalach stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. a)–g), zgodnie z art. 12. W przypadku gdy wymaga tego właściwe i skuteczne przeprowadzenie kontroli, EBC może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedzenia.
2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez EBC do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do wszelkich lokali i na teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez EBC, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 10 ust. 1. Mają oni również prawo do zabezpieczowania wszelkich lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz ksiąg lub zapisów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.
3. Osoby, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a)–g), poddają się kontrolom na miejscu zarządzanym decyzją EBC.

4. Urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzona kontrola, a także osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ, na wniosek EBC czynnie pomagają urzędnikom EBC i innym osobom upoważnionym przez EBC. W tym celu posiadają oni uprawnienia określone w ust. 2. Podczas kontroli na miejscu mogą być również obecni, na żądanie, urzędnicy właściwego organu danego uczestniczącego państwa członkowskiego.
5. W przypadku gdy urzędnicy EBC i inne osoby towarzyszące upoważnione przez EBC stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzanej na podstawie niniejszego artykułu, właściwy organ uczestniczącego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy.

Artykuł 12

Zezwolenie organu sądowego

1. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w art. 11 ust. 1 lub pomoc przewidziana w art. 11 ust. 5 wymagają zezwolenia organu sądowego stosownie do przepisów krajowych, składa się wniosek o wydanie takiego zezwolenia.
2. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja EBC jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot kontroli. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ sądowy może zwrócić się do EBC o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których EBC podejrzewa, że miało miejsce naruszenie odpowiednich aktów prawa Unii, a także do powagi domniemanego naruszenia oraz charakteru uczestnictwa w danym zdarzeniu przez osobę, wobec której stosowane są środki przymusu, . Krajowy organ sądowy nie może jednak badać konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach EBC. Zgodność z prawem decyzji EBC może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

SEKCJA 2

SZCZEGÓŁOWE UPRAWNIENIA NADZORCZE

Artykuł 13

Zezwolenie

1. Wszelkie wnioski o udzielenie zezwolenia na podjęcie działalności instytucji kredytowej, której przedsiębiorstwo będzie prowadzone w uczestniczącym państwie członkowskim, są składane we właściwych organach krajowych państwa członkowskiego, w którym instytucja kredytowa będzie prowadziła

przedsiębiorstwo, zgodnie z wymogami określonymi w odpowiednim ustawodawstwie krajowym.

Jeżeli instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki udzielenia zezwolenia określone w prawie krajowym tego państwa członkowskiego, właściwy organ krajowy podejmuje decyzję w sprawie przedstawienia EBC wniosku dotyczącego udzielenia zezwolenia. O decyzji tej informuje się EBC i zainteresowaną instytucję kredytową.

Po otrzymaniu od właściwego organu krajowego wniosku, o którym mowa w akapicie drugim, EBC udziela zezwolenia, jeżeli spełnione są warunki określone w prawie Unii. O decyzji tej informuje się zainteresowaną instytucję kredytową.

2. EBC może cofnąć zezwolenie w przypadkach określonych w aktach Unii z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, w którym prowadzi przedsiębiorstwo instytucja kredytowa.

Jeżeli właściwy organ krajowy, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie zezwolenia zgodnie z ust. 1, uznaje, że zgodnie z prawem krajowym zezwolenie musi zostać cofnięte, przedkłada EBC wniosek w tej sprawie. W takim przypadku EBC może cofnąć zezwolenie.

Artykuł 14

Uprawnienia organów przyjmujących i współpraca w zakresie nadzoru skonsolidowanego

1. Określone w aktach Unii procedury dotyczące instytucji kredytowych zamierzających ustanowić oddział lub skorzystać ze swobody świadczenia usług przez prowadzenie działalności na terytorium innego państwa członkowskiego oraz związane z tym kompetencje państwa członkowskiego pochodzenia oraz przyjmującego państwa członkowskiego mają zastosowanie pomiędzy uczestniczącymi państwami członkowskimi wyłącznie do celów zadań, które nie zostały powierzone EBC na mocy art. 4 niniejszego rozporządzenia.
2. Przepisy określone w aktach Unii w odniesieniu do współpracy pomiędzy właściwymi organami z różnych państw członkowskich w zakresie prowadzenia nadzoru na zasadzie skonsolidowanej nie mają zastosowania w zakresie, w którym takie właściwe organy stanowią właściwe organy uczestniczących państw członkowskich.

Artykuł 15

Sankcje

1. Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej naruszają – umyślnie lub w wyniku zaniedbania – wymóg obowiązujący na mocy bezpośrednio

stosowanych aktów Unii, a zgodnie z prawem Unii właściwe organy mają prawo nakładać administracyjne sankcje finansowe w związku z takim naruszeniem, EBC może nałożyć administracyjne sankcje finansowe w wysokości maksymalnie dwukrotności zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli takie zyski lub straty mogą zostać określone, lub w wysokości maksymalnie 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym.

2. W przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, całkowity roczny obrót, o którym mowa w akapicie pierwszym, stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy.
3. Stosowane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej ewentualnego nałożenia sankcji oraz ustalaniu odpowiedniego charakteru tej sankcji, EBC uwzględnia wszystkie istotne okoliczności określone w prawie Unii.
4. EBC stosuje przepisy niniejszego artykułu zgodnie z art. 3–5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2532/98.
5. W przypadkach nieobjętych przepisami ust. 1, jeżeli jest to konieczne do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC może nakazać właściwym organom krajowym podjęcie działań w celu zapewnienia nałożenia odpowiednich sankcji. Sankcje stosowane przez właściwe organy krajowe są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Akapit pierwszy ma zastosowanie w szczególności do sankcji finansowych, które mają zostać nałożone na instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w związku z naruszeniami przepisów prawa krajowego wdrażających odpowiednie dyrektywy UE, oraz do sankcji lub środków administracyjnych, które mają zostać nałożone na członków organu zarządzającego oraz inne osoby, które na mocy prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie popełnione przez instytucję kredytową, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

6. EBC publikuje niezwłocznie informacje o wszelkich sankcjach, o których mowa w ust. 1, w tym informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz tożsamość osób odpowiedzialnych za naruszenie, chyba że opublikowanie tych informacji stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności rynków finansowych. W przypadku gdy publikacja tych informacji wyrządziłaby zaangażowanym stronom niewspółmierne szkody, EBC publikuje informacje o nałożeniu sankcji na zasadzie anonimowości.
7. Nie naruszając przepisów ust. 1–6, do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia EBC może nakładać sankcje zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2532/98 w przypadku naruszeń rozporządzeń lub decyzji EBC.

Rozdział IV

Zasady organizacyjne

Artykuł 16

Niezależność

1. Wykonując zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC działa niezależnie.
2. Niezależność ta jest respektowana przez instytucje, organy jednostki organizacyjnej i agencje Unii, a także rządy państw członkowskich.

Artykuł 17

Odpowiedzialność

EBC odpowiada za wykonanie niniejszego rozporządzenia przed Parlamentem Europejskim i Radą, zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Artykuł 18

Rozdzielenie funkcji związanej z polityką pieniężną

1. Wykonując zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EBC dąży jedynie do celów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia oddzielnie od zadań dotyczących polityki pieniężnej oraz wszelkich innych zadań. Zadania powierzone EBC na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą kolidować z zadaniami EBC dotyczącymi polityki pieniężnej ani jakimkolwiek innymi zadaniami.
3. Do celów ust. 1 i 2 EBC przyjmuje wszelkie niezbędne regulaminy wewnętrzne, w tym regulaminy dotyczące tajemnicy służbowej.

Artykuł 19

Rada nadzorcza

1. Planowaniem i wykonywaniem zadań powierzonych EBC zajmuje się organ wewnętrzny, w którego skład wchodzi czterech przedstawicieli EBC wyznaczonych

przez Zarząd EBC i po jednym przedstawicielu krajowego organu właściwego w zakresie nadzoru nad instytucjami kredytowymi z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego (dalej „rada nadzorcza”).

2. W skład rady nadzorczej wchodzi ponadto przewodniczący, wybrany przez członków Rady Prezesów EBC spośród członków Zarządu, z wyjątkiem prezesa, oraz wiceprzewodniczący, wybrany przez i spośród członków Rady Prezesów EBC.
3. Rada Prezesów EBC może przekazać radzie nadzorczej wyraźnie określone zadania nadzorcze i podejmowanie związanych z nimi decyzji dotyczących pojedynczych lub grupy określonych instytucji kredytowych, finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, z zastrzeżeniem dozoru i odpowiedzialności po stronie Rady Prezesów.
4. Rada nadzorcza może ustanowić spośród swoich członków komitet sterujący o mniej liczonym składzie, który wspiera działalność rady nadzorczej, w tym przygotowuje jej posiedzenia.
5. Przedstawiciele właściwych organów państw członkowskich, które ustanowiły bliską współpracę zgodnie z art. 6, uczestniczą w działalności rady nadzorczej na warunkach określonych w decyzji przyjętej zgodnie z art. 6 ust. 2 i 3, zgodnie ze statutem ESBC i EBC.
6. Przewodniczący Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego i członek Komisji Europejskiej mogą uczestniczyć w posiedzeniach rady nadzorczej jako obserwatorzy.
7. Rada Prezesów uchwała regulamin rady nadzorczej, w tym zasady dotyczące kadencji przewodniczącego i wiceprzewodniczącego. Kadencja ta nie może przekraczać pięciu lat i nie jest odnawialna.

Artykuł 20

Tajemnica służbowa i wymiana informacji

1. Członkowie rady nadzorczej i personelu EBC wykonujący obowiązki nadzorcze podlegają, również po zakończeniu pełnienia swoich obowiązków, wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej określonym w art. 37 Protokołu nr 4 i w odpowiednich aktach prawa Unii.
2. Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia EBC jest uprawniony, w granicach i z zastrzeżeniem warunków określonych w odpowiednich aktach prawa Unii, do wymiany informacji z krajowymi lub europejskimi organami i podmiotami w przypadkach, gdy prawo Unii zezwala właściwym organom krajowym na ujawnianie informacji tym jednostkom lub gdy państwa członkowskie mogą przewidzieć takie ujawnienie na podstawie prawa Unii.

Artykuł 21

Sprawozdawczość

1. EBC przedkłada corocznie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Eurogrupie sprawozdanie z wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Przewodniczący rady nadzorczej EBC przedstawia to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Eurogrupie w obecności przedstawicieli z nieuczestniczących państw członkowskich, z którymi ustanowiono bliską współpracę zgodnie z art. 6.
3. Na wniosek Parlamentu Europejskiego przewodniczący rady nadzorczej może zostać wysłuchany w sprawie wykonania jej zadań nadzorczych przed właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego.
4. EBC ma obowiązek udzielić odpowiedzi, w formie ustnej lub pisemnej, na pytania przedstawione mu przez Parlament Europejski lub Eurogrupę.

Artykuł 22

Zasoby

EBC przeznacza niezbędne zasoby na realizację zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Budżet

1. Wydatki EBC z tytułu wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia są umieszczane w odrębnej sekcji budżetu EBC.
2. W ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 22, EBC przedstawia szczegółowo sekcję swojego budżetu poświęconą zadaniom nadzorczym. EBC publikuje szczegółowe roczne sprawozdania finansowe dotyczące sekcji budżetu poświęconej zadaniom nadzorczym, zgodnie z art. 26.2 statutu ESBC i EBC.

Artykuł 24

Oplaty z tytułu nadzoru

1. EBC nakłada na instytucje kredytowe opłaty, które pokrywają wydatki związane z jego zadaniami i które nie mogą przekraczać tych wydatków.
2. Wysokość opłaty nakładanej na instytucję kredytową jest proporcjonalna do znaczenia danej instytucji kredytowej i jej profilu ryzyka.

Artykuł 25

Wymiany personelu

1. EBC zapewnia odpowiednie wymiany i oddelegowywanie personelu pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi oraz pomiędzy tymi organami.
2. W odpowiednich przypadkach EBC wymaga, aby w skład zespołów nadzorczych właściwych organów krajowych, które podejmują zgodnie z niniejszym rozporządzeniem działania nadzorcze wobec instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej mającej siedzibę w jednym uczestniczącym państwie członkowskim, wchodził również pracownicy właściwych organów krajowych z innych uczestniczących państw członkowskich.

Rozdział V

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 26

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

- a) funkcjonowania EBC w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego;
- b) skuteczności ustaleń dotyczących niezależności i odpowiedzialności;
- c) wzajemnych relacji pomiędzy EBC a Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego;
- d) odpowiedniego charakteru ustaleń dotyczących zarządzania, w tym składu rady nadzorczej.

Sprawozdanie przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia wnioski związane ze sprawozdaniem.

Artykuł 27

Przepisy przejściowe

1. Od dnia 1 lipca 2013 r. EBC wykonuje powierzone mu zadania nadzorcze, również w odniesieniu do najważniejszych instytucji kredytowych, finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej mających europejskie znaczenie systemowe na najwyższym poziomie konsolidacji, w oparciu o ich wielkość, określoną na podstawie sumy wartości ekspozycji z tytułu

wszystkich aktywów i pozabilansowych pasywów nieodliczanych przy obliczaniu kapitału podstawowego Tier I do celów regulacyjnych, oraz ich działalność transgraniczną, określoną na podstawie transgranicznych należności takich jak depozyty i inne aktywa związane z klientami lub innymi podmiotami finansowymi z innego państwa oraz transgranicznych zobowiązań takich jak pożyczki i papiery dłużne związane z klientami lub innymi podmiotami finansowymi z innego państwa, które łącznie stanowią co najmniej połowę sektora bankowego w całej strefie euro, na dzień 1 stycznia 2013 r. EBC uchwała i podaje do wiadomości publicznej wykaz tych instytucji do dnia 1 marca 2013 r.

2. EBC podejmuje w całości zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia najpóźniej w dniu 1 stycznia 2014 r.
3. Przed dniem 1 stycznia 2014 r. EBC może rozpocząć wykonywanie zadań powierzonych mu niniejszym rozporządzeniem, na mocy decyzji skierowanej do instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej i właściwego organu krajowego danego uczestniczącego państwa członkowskiego, w szczególności w przypadku gdy instytucja kredytowa, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej otrzymała publiczną pomoc finansową lub zwróciła się o taką pomoc.
4. Począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w kontekście podjęcia swoich zadań zgodnie z ust. 1–3 EBC może żądać od właściwych organów uczestniczących państw członkowskich i od osób określonych w art. 9 przedstawienia wszystkich informacji niezbędnych EBC do dokonania wszechstronnej oceny instytucji kredytowych uczestniczącego państwa członkowskiego. Instytucja kredytowa i właściwy organ mają obowiązek przedstawić żądane informacje.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3, od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i do dnia uchylecia dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE i ich zastąpienia nowymi aktami Unii EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia poprzez kierowanie instrukcji do właściwych organów krajowych w sprawie wykonywania odpowiednich uprawnień nadanych tym organom.

Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3, od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i do dnia wejścia w życie aktów ustawodawczych w sprawie nadzoru dodatkowego nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego umożliwiających EBC wykonywanie uprawnień przysługujących właściwym organom, EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy art. 4 ust. 2 lit. j) poprzez kierowanie instrukcji do właściwych organów krajowych w sprawie wykonywania odpowiednich uprawnień nadanych tym organom
6. Instytucje kredytowe, które w dniu określonym w art. 28 lub, w stosownych przypadkach, w datach określonych w ust. 2 i 3, posiadają zezwolenie wydane przez uczestniczące państwo członkowskie, uznaje się za posiadające zezwolenie zgodnie z art. 13 i mogą one nadal prowadzić swoją działalność. Przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub, we właściwych przypadkach, przed

datami określonymi w ust. 2 i 3 właściwe organy krajowe przekazują EBC nazwy tych instytucji kredytowych wraz ze sprawozdaniem opisującym historię nadzoru nad tymi instytucjami i ich profil ryzyka oraz wszelkimi innymi dodatkowymi informacjami żądanymi przez EBC. Informacje są przekazywane w formacie wskazanym przez EBC.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*